

JÖVŐNK

A „BUDAPESTI PINCZÉREK SZAK- ÉS MUNKAKÖZVETÍTŐ-EGYESÜLETÉ”-NEK
HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII., Dohány-utca 40.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Szerkesztő:

ACZÉL MIKSA

a szakgyesület választmányi bizottságának elnöke.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési árak:

Égész évre 10 korona, előlve 5 korona.

A szakgyesület tagjai

havonta 20 fillér lapilletéket fizetnek.

Az ipar tisztessége.

Ha valahol szükség van arra, hogy ezt a szót: „tisztesség”, mint védobást kelljen felállítani egy iparág védelmére, ugyerre legelső sorban a hazai kávéipar van legjobban ráutalva, az is pedig legfőképp itt Budapesten. Hogy az ipari foglalkozás bármelyik ága előkelő társadalmi pozíciót és tekintélyt képes adni művelőinek, az kétségtelen. De hogy kétes minőségűvé váljék, és őszi becsmérhető világításba juszanak, ahhoz nem sok kell. És ehhez a lefokozódáshoz mindig közelebb áll a szakma, mint a magas nivó eléréséhez, ha tekintetbe vesszük, hogy a szabadipar bő alkalmat és utat enged a karakter és jelleg lesüllyesztőinek beözönlésére, kik különböző machinációkkal az egészséges testbe vágják bele öldöklő kapzsi karmikat, hogy roncsosá, beteggé tegyék azok részére, akik csak egészséges viszonyok mellett képesek élvezni az ipar üde, tiszta főrrását.

Ez pedig ma már nem lehetséges. A kávéházi ipar elsőrangú karakteréből sokat veszített a czélkülönbözésége folytán, amelyre a kávéházakat felhasználják. Igaz, hogy a nagyvárosi élet sokat kíván és így sokat meg is engedhet, de talán még sem éppen feltétlen szükséges, hogy létjogosultsággal bírjon a kávéházi ipar keretében azon üzleti ág is, amely már a vörös lámpa czégre alá tartozik.

A kávéipar ma már szabad prédája lett a különböző üzérkedésnek. És amilyen utakon-módokon ma kávéházakat nyitnak, az valóságos csimborasszója a szemtelenségnek, amivel egyesek bejutni igyekeznek a boldogulás évtel Mekkájába.

Ily átlakont bejutott existenciáik aztán természetesen minden e szakmával összefüggésben, érintkezésben levő, vagy ezen iparágra egyenesen ráutalt foglalkozást űzőket is a legnagyobb mértékben korrumpálják, vagyis az ő szisztemájuk elfogadására kényszerítenek. Ilyen miázmákkal telt levegőt vagyunk mi, pinczérök, kényszerűlve szívni, s hogy tőle elkábultunk, elbódultunk, s bódultságunkban követői lettünk ennek a szisztemának, az könnyen érthető, mert élni kell. Czifránbnál czifrabb tapasztalatokra teszünk szert, ha egy két hónapig állás nélkül üzlet után futkosunk.

A francia törvényhozás megszüntette az ügynöki rendszert, mert rájött, hogy az üzletek vezetői, sokszor tulajdonosai összejátszóttak az ügynökökkel olyképpen, hogy az alkalmazottól kapott honoráriumon megosztottak. Erre nézve mi is tudunk eseteket felmutatni, azonban nálunk az alkalmazottak fosztogatásának egy más módja is dívik egyeseknél. A mult napokban történt meg egy főpinczérrel az eset, hogy egy éjjeli üzletben a főnök csak úgy volt hajlandó akeptálni, ha előbb a közvetítő a főpinczér számlájára 25—30 frtos csehet

csinál. Hogy az illető főpinczér ebbe bele ment, azon nincs mit csudálkozni, hisz fentebb kifejtett azon körülményt, amelynél fogva nekünk uszni kell az árral. De még jellemzőbb a dologban az, és amely szomorú világításba helyezi kávéházaink üzleti életét, az a megokolás ugyanis, amelylyel ez a kávéházat tulajdonos a már akeptált főpinczérnek foglalóját visszaadta. Az ipar tisztességének megővására itt kell a védőbástyát felállítani, mert az, hogy a főpinczérnek vissza kellett lépni, csak azért, mert a kávéházban szerepet vivő demimondének az ő személye nem tetszett, az már üzleti életünkben a moral-insanítit jelenti.

Talán a kávé ipartársulat Előnöksége és előkelő tagjai találhatnának valamely orvosságot iparunk ezen beteg-égének kurtására s talán erélyes fellépéssel sikerülne a kávéipart régi nivójára felemelni.

F. J.

Hivatalos rész.

Jegyzőkönyv.

Felvetették a „Budapesti Pinczérök Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” 1901. február hó 12-én tartott rendkívüli választmányi ütésén.

Jeler voltak: *Aczél Miksa* elnök, *László Gábor* alelnök, *Geislinger István* és *Kalmár Fabian* ellenőrök, továbbá *Korda Henrik*, *Payer Lajos*, *Haniker Vilmos*, *Egyed György*, *Máthé Lajos*, *Vass Lajos*, *Reinprecht Ernő*, *Papp Lajos*, *Boros Gyula*, *Józsa Aladár*, *Géczy*

Kálmán választmányi tagok. *Farkas Gyula* jegyző.

1. A múlt évi jegyzőkönyvnek felolvasása után hitelesítésre élnek *Fordos Henrik* és *Payer Lajos* választmányi tagokat kéri fel.

2. Elnök jelenti, hogy a hatóságí ki-küldtök folyó hó 7-ikén az egyesület helyiségében megjelentek és az egyesület működését átvizsgálták. Ezen hatóságí vizsgálatból kifolyólag minden, az egyesületet érdeklő és az egyesület részére történt felhívések, valamint az egyesület részéről történendő mindenemű közzetések jegyzőkönyvébe veendőek.

Azért javasolja, hogy mondja ki a választmány, hogy az egyesület ingyenes munkafelügyelői igazosztályát, mint az egyesületi humánus erőjét, nem csak fenntartani, de azt mennél szélesebb alapokra fektetni kötelességének tartja. Továbbá az irodai költségeket az egyesület viseli.

Miután azonban az elhelyező irodában szükséges irodai munkára fizetlethei, illetve díjtalan birtalanok nem alkalmazhatók, mondja ki a választmány, hogy a munkafelügyelői lebonyolítására, levelezésekre és egyéb felmerülő irodai munkák elvégzésére egy a már az előző választmány határozata értelmében, *Blum László* 140 korona havi fizetéssel, ugyaz után *Reinprecht Károly* tovább is alkalmazza. A választmány ezt egyhangulag elfogadja. Továbbá mondja ki a választmány, hogy az egyesület szaklapját szintén fenntartja és a lap szerkesztésével, valamint a hirdetések szerzésével, ugyszintén a lap ekspedíciójával járó munkának elvégzésére *Farkas János* alkalmazza, még pedig havi két egyenlő részben utólag fizetendő 100 koronával.

3. Mondja ki a választmány, hogy az egyesület iróájában az irodavezetőnél történt tagsági díjak és tagfelvételek után befizetett összegből a pénzbeszedőnek semminemű száveleket nem ad, a pénzbeszedőt csakis az általa beszedett összeg után illeti meg a jutalék. (Egyhangulag elfogadattott.)

4. *Máthé Lajos* indítványára elhatározza a választmány, hogy az irodavezetőt az általuk meglátogatott üzletekről napiot vezetni kötelesek. És ezt kivonatra az ellenőröknek felmutatni tartoznak. Ugyanevak *Máthé Lajos* indítványára elhatározza a választmány, hogy a választmányi megbívatok és egyéb tisztán a választmányra vonatkozó levelzéseket a választmány jegyzője írja alá.

5. *Konya Sándor* pénzbeszedő be-terjeszt *Stern Béla* ideiglenes pénzbeszedő eddigi működéséről szóló jelentését, melynek alapján a nevezettét a választmány mint ezen állásra alkalmatlan felmenti és helyébe *Márton Árpádot* 50 korona havi fizetéssel ideiglenesen alkalmazza.

6. *Jegyző* felolvassa a nemzetközi baleset biztosító társaság beadványát, tagjainak baleset elleni biztosítása tárgyában. A választmány elhatározta,

hogy felszólítja nemesek azt, de több hasonemű egyesületet, hogy feltételeiket a választmányhoz nyújtsák be.

Több tárgy nem lévén, élnek az ülést bezárja.

A jegyzőkönyv hitelesül:

Aczél Miksa *Farkas Gyula*
előnök. jegyző.

Boros Gyula *Egyed György*
e. t. e. t.

Értesítés.

Figyelmeztetjük a t. tag urakat, miszerint március 1-sejtoit kezdődőleg a pénzbeszedőnek köteleességük a beiratkozott tagok tagkönyvébe az első hónapot szelvényenyl beragasztani.

Aczél Miksa s. k.

A szakegyesület könyvtára.

Szakegyesületünk egy könyvtár létesítését vette czélba. Felkérjük szaktársainkat, szakközönségünket, hogy ezen könyvtár részére könyveket adományozzanak.

Könyvtárunk létesítésére eddig a következők járultak hozzá.

Blum László 1 kötet,
Hurt-lein Lajos 2 kötet,
Braun Sándor a „Pincér” czimű szaklap egy évfolyama,
Váci J. Sándor 3 kötet,
Balla Mihály 3 kötet,
Dozler Sándor, Békés Csaba 1 kötet,
Bettelheim Józsefné urnó 1 kötet.

Máthé Lajos
könyvtárnok.

Felkérem azon tisztelt kártárs urakat, akiknek esetleg a „Pincér” czimű szaklap II évfolyamának 7-ik száma birtokában van, sziveskedjenek azt a szakegyesület iróájába beküldeni.

Kerestetik!

Egy elsőrangú szakács jó bizonyítványokkal, szezon üzletbe. Jelentkezni lehet a Szakegyesület iróájában, (Dohány-utca 40. sz.)

Hajnal.

Sötét van még ugyan, de már pirkad . . . Közélg a reggel . . . A nap már kibúj, s fényes koronája már feltűnt a láthatár peremén. A sötétség oszladni, s bár lassan, de a világosság egyre terjed s a sötét hosszú éjjelt végre nappal váltja fel.

A budapesti pincérek hatalmas akcióját is végre siker koronázza. S ez nagyon természetes, mert a hol a vilá-

gosság megjelenik, ott a sötétség nem maradhat. Az igazság és igazságtalanság egy kulap alatt nem fernek.

Szeretném, ha minden egyes szó, nak, a mit most leírok, büvös ereje lenne. Szeretném, ha elhatolna széles Magyarország minden egyes nemesen érző szakfériának lelkeig . . . szíveig . . .

Hosszra fáradozás után, de végre mégis sikerült az illetékes körök figyelmét és érdeklődését felkelteni igaz ügyünk iránt. S birjuk az illetékes faktorok ígérését, hogy rövid idő alatt egy radikális törvényenyl legnagyobb sebűnket hegyöztik.

A lavina megindult. És most nemcsak minden pincérnek, de minden nemesen érző szakembernek csak egy óhajása lehet: vajha ez a lavina nem állana meg addig, míg el nem temeti szakiparunk egyik legnagyobb fekléjét — az ügynöki rendszert, — és meg nem szűn'etné egy, az Isten-től és embertársaitól egyformán elhagyatott nagy és hasznos munkaszatálnak néhány lelketlen ember által való kizsákmányolását.

„Pincér-ügynök.” Oh! mennyi átok van e két szóban! . . . Mennyi átok, mennyi köny, mennyi önhibáján kívül romlásba és nyomorba döntött munkabíró ember keserves panaszsa, megvetése és undora tapad e két szóhoz: „pincér-ügynök.”

De most a bajt feltártuk: a sebet megmutattuk. Kormány, törvényhozás, törvényhatóság, lássanak hát haladéktalanul hozzá, hogy a bajt *gyökeresen* orvosolják. Szandekosan mondom, *gyökeresen*. Mert holmi „szigorúbb felügyelet”-tel a visszaéléseknek gátat nem vehetnek.

Az ügynöki rendszer egy oly seb, egy oly rákfele a pincérség testén, lelkén, melyet gyökeresen csak úgy orvosolhatunk, ha ezt a rákfenét tüből kivágjuk.

Es mi nem is kételkedünk, hogy a törvényhozás nem fog elzárkózni egy tekintélyes számú munkaszatály jogos kérelme elől, hanem egy radikális törvényenyl véget vet a pincér ügy-nökök immár tarthatatlan üzelmének.

Mit kérnek a pincérek? Semmit, (de ez a semmi nekik mindenki), csak azt, hogy a többi művel államokhoz hasonlólag megfelezzék, illetve megszüntessék az ügynökök garázdálkodását.

Mert mit tesz ma a pincér-ügynök? Míg van néhány megtakarított forin-

toeskd, és a kávéházában költsézhetsz, nem helyez el, mert akkor a kávéházában egy vendéggel kevesebb lesz. Ha pénzed nincs, ismét csak nem helyez el, mert nem tudod neki a „honorkát” megfizetni.

De tegyük fel, hogy elhelyez. Kapsz tőle egy állást, fizetsz érte 100 vagy 200 koronát — rögtön. De egy hónap múlva az ügynök, (hogy újra 200 koronát zsebelhessen be) valamely ürügy alatt kitúr, s te 200 koronával szegényebb, egy hónappal öregebb, és egy keserű tapasztalattal — gazdagabb vagy.

Ugyan, hol van az a pincézér, ki ne érezne ennek az ügynöki rémuralomnak tarthatatlanságát?

És mindez egy kis jóakarattal, egy parányi humánus kis törvénnyel, egy csapásra megszüntethető.

Mondja ki a törvényhozás, hogy a szállodai, vendéglői és kávéházi személyzet elhelyezéseért semminemű díjat szedni nem szabad s ezért az elhelyezések közvetítésével csakis a „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete” foglalkozhatik.

Vagy ha ezt nem, hát szívesen megünnök az állami ingyenes munkaközvetítő irodába, vagy magához az ördögűző is, csak a pincézér ügynökök-től mentse nek meg bennünket.

Farkas Gyula.

Tragikomédia.

(Igaz történet a pincézéreltítkaiból.)

Telefon:

— Halló, ki beszél? . . . Kemény Bendegúz pincézér-ügynök.

— Itt Barsi Sándor pincézér . . .

— Halló! Legyen szíves hozzám előjönni, van egy kitűnő üzlet.

Barsi: Megyek azonnal . . .

Ügynök: Egy kitűnő üzletem van, ha tetszik, ajánlom. Tőlem már harman voltak ott, s mindegyik három hónapi otlól után legkevesebb 2000 koronával jött el.

Barsi: No ez igazán szép, de nem hiszik az ígéreteseknek. Legyen szíves és mutassa a megrendelést.

Ügynök: Tessék olvasni.

Tek. Kemény Bendegúz elhelyező ügynökségének, Budapest.

Legyen szíves és küldjön nekem egy tisztességes főpincézért. Az illető ne legyen zsidó. Fialat legyen, nőtlen és a mi fő, ne legyen helpróbas. Minden-

esetre tisztességes és olyan, a milyen az én üzletemnek megfelel.

Feltételek az ismeretek. És pedig 1000 korona óvadék, a mivel szemben adok 4 $\frac{1}{2}$ %-ot a napi forgalomból. Megjegyzem éterem, kávéház és szobák együttvéve csinálnak napi 160—190 korona forgalmat. Kiadás: egy éthordó fizetése, gyufa, fogpiszkáló és süteményadás a személyzet részére. Megjegyzem, hogy a sört hordóban adom, tehát ettől nincs szárazék, hanem a főpincézér az „ühermősz.” Belépes azonnal. Kánya Sándor vendéglős Kunalva.

Ügynök: Tehát most maga olvasta látja, hogy nem hazudok. Esküszöm magának kitűnő üzlet. 10 koronát csak borravalót fog keresni naponta. *Adjon 100 korona honorát és utazhat azonnal Samu I. ügynök-szegéd:* Kitűnő, üzlet!!

Többi szegédek és kifutók kara: Kitűnő üzlet!!

Barsi: Itt a 100 korona, utazom . .

(Nyolcz nap múlva.)

Barsi: A napi forgalmat, mi igaz megcsináltuk, hanem az volt a vesztetem. A 160 korona bevételnek fele sör, tehát én csak 80 koronáról kaptam százalékot. A söröm, ha későn lett csapra útvé, reggel irgalmatlanul le lett dobva a jégszekrényről, mert gazdám, mint ő mondta, a vendégeknek nem ad tegnap sört, hanem reggel frissest. Gondoltam magamban, majd csak beosztod és elfogy! Igen am! De az a főpap, az a főbiró, az az aljegyző, az a szomszéd jó sörivő, nem lehet, nem engedem, hogy beosztott sört kapjon, mondja főnököm. Sőt mi több kijelenti, hogy a sört ő maga óhajítja kiszolgálni, mert az ő üzlete híres a jó sörrel. (De nem az ő jóvoltából, hanem a főpincézér bőrére.) Minden 25 literes hordón maradt 1 liter ugynevezett hánslí. Eladni nem tudom még a tegnapi söröm sem, mert hogy a hordót kiüríthessem, a mint az szokás, azt főnököm abszurdumnak nevezi, sőt hozzá teszi, hogy ügyes főpincézér azt máshol hozza be.

Én tehát fizettem 25 literes hordóért 15 koronát. (Egy liter 60 fillér.) Lévnem az eredmény, hogy minden hordóra ráfizettem egy liter sört, azaz 60 fillert. Megjegyzem még egyszer, hogy a sokszor említett főnököm az én sörömből nem engedett senkinek beereszteni, azt ő mindig maga végozte. Pedig a

sör az enyém volt, azt neki megfizettek, neki az nem volt se inge, se gallyera.

Ilyformán ha elfogyott 7 hordó á 25 liter, én ráfizettem 4 korona 20 fillért, és ebben az irányban esetleg töböt.

Vége . . . Finálé . . .

Károsítottam: 160 koronát fizettem az ügynöknek. Segédeknek 20 koronát. Elutaztam 24 koronát. Az üzletben vesztettem 160 koronát a gazdánál, mert a szárazék nem fedezte veszteségeimet. Három hélig ott tartozkodtam, míg különböző hitelek beszédtem. Ez idő alatt elfogyott 72 koronám. Lakás 30 korona. Behajthatatlan követelések vendégeknek 148 korona. Összesen 5 $\frac{1}{2}$ koronát vesztettem három hét alatt, a míg üzletben voltam és mire visszautaztam.

Morál: Megis fejétől büdösödik a hal-

Barsi Sándor.

A pezsgő-gyártás.

Mester-éges borokat értünk pezsgőbor név alatt, borokat, a melyek légnomással által, szensavval készülnék. A legnyomás fokozása javítja a pezsgőt és Sulleron szerint egy valóban jó pezsgőnek 5—6 legnyomással kell bírnia.

A czukrot palackozásakor kell a borba adni, hogy az elegendő szén-savat idézzen elő. Ez annál is inkább szükséges, hogy határozott édeségi oka legyen a bornak, mert a keserűség vagy savanykás pezsgő nagyon rossz.

A szénsavat olyan eszközökkel is lehetne a borba szorítani, minőket a szódavizek, gazdók és némely sörök gyártásánál alkalmaznak, a mint hogy külföldön szokás is és Párisban is készítenek bizonyos champagnizált fehér borokat, melyek azonban igen messze esnek a champagne világhírű erük-től. Megjegyzendő, hogy pezsgőbor meg nem champagne, mert pezsgőborokat az egész világon készítenek, de igazi champagneit csak azon híres szőlők termekéből lehet előállítani, melyek hazája Champagne. Maga a pezsgős meg nem minden, hanem azon eredeti vagy szerzett sajátságai a bornak, annak kezelése a pinczében, melynek jötekonny hatását a pezsgő meg fokozza, teszi a bort champagnevá.

Champagneban a habzást még mindig a dom Perignon által behozott módszer

szerint idézik elő, melyet a gyakorlat fejlesztett odáig, hogy a tiszta nádcukornak alkoholikus erjedését keitic fől a palackban. A bort halhólyaggal kell hevíteni, minthogy pedig ezen borkban keves a vádásra hajló anyag van, előzőleg cseresavat kell a borba önteni, hogy jobban megfogja a derites. Tavaszszal, ha a borban még meglevő erjedő anyag működni kezd, czukrot teszünk hozzá likőr alakjában. Ezen likőrczukornak oldata jó erős bor, melyhez egy keves citromsav van keverve. Ezen czukrozott bor azután palackozkba lesz fejtve, mely a champagnei ipar legfontosabb mivéletét képezi.

A palackokat kiváló minőségű vasporccsal lezsorított dugókkal dugaszolják le és azután 15-20 foknyi kamrákba helyezik el és ha az erjedés erően folyik már, beviszik óriási kőrehaegyekbe vajt pinczéikbe, hol állandón 8-11 fok meleg van. Itt a rekeszekben az erjedés kissé lassabbodik, majd hónapokon át mindinkább gyengülve, éveken át és eltart. Nehol az egész erjedés a pinczében folyik le.

Ha ez befejeződött, a palackot lefelé fordítják és erre berendezett állványokra dugóval lefelé fektetik és forgó mozgással saját tengelye körül forgatják időnkint, hogy a bor által szolgáltatott alj és erjesztőanyag a dugó felett üledékedjen le. Ezen üledéket a munkás ügyes kézművelattal abban a perczen, midőn az ismét lefelé fordított palack légbuboréka az üledékhez ér, a dugó eltávolításával külví, amit tisztulásnak (dégorgement) neveznek. Csakis egy kis része a szónsavnak, mely tulleitve van, szabadul meg. A tiszta borba ismét csak czukros likőr lesz öntve, az ugynevezett liqueur d'expédition, mely neki azt az édes ízt adja, melyet a vevő megkíván. Ezután a palackot ismét ledugaszolják, spárgával, dróttal lekötik, vignettázzák és mint olcsóbb fajta bor szétküldik. A dragább pezsgő azonban évekig marad a pinczében, mely idő alatt még minőségben nyer.

Az egész műveletnél a legfontosabb, hogy az ember a lefejtés után adagolandó likőrmennyiséget találja el, mert egy a czukorfelesleg, mint annak hiánya rossz következményeket vonhat maga után. Ha sok volt a czukor, ugy túlságos nyomásnak lesz a palack kitéve és azt szétveti. Még a legjobb üveg sem bír ki 7—8, legföljebb 10 legnyomásnál többet.

A pezsgőkészítés különben majdnem

egy századon át csupa tapogatódzásból állt, míg végre François chalonsi gyógyszerész állította fel az első racionalis szabályt. François, aki Gay-Lussac, Lavoisier és mások kísérleteit a szesz erjedéssel ismerte, ezeket a pezsgés előállítására használta fel. Miután a tudósok felállítottak azon tételt, hogy erjedés folytán a czukor alkohol és szénsav állandó mennyiségét szolgáltatja, François kísérletezéssel jött rá, hogy hordónkint (225—250 liter) mindig ugyanazon mennyiség czukrot használja, vagyis hét fontot.

Hogy egész biztosan járjon el, mindig megállapította azon czukormennyiséget, mely a borban az erjedés után még fennmaradt s ezt azután kiegészítette 7 fontra. Eljárása, mely redukció név alatt lett ismeretes, abból állott, hogy a borból vett próbát térfogatának egyhatodára befőzte, azután ezen maradékot lehűtötte, a borok lecsapódott és ő egy külön ezen czélra készült aerometer segítségével megmérte a folyadék sűrűségét, ebből aztán a czukortartalmát a bornak levonta. Folytonos számításokat elkerülendő, François táblázatot is állított fel, hogy az aerometer fokozatai szerint hordónkint mennyi czukrot kell adagolni.

Ezen egyszerű módszer már nagy haladás volt és hamar terjedt el Champagneban, hol mindig erősen alkalmazták, dacára, hogy tudományos szempontból ma már a kritikat nem bírja ki, mi azonban François érdemeiből semmit sem von. Hisz ő csak a czukorral számolt és elhanyagolta a szeszmaradékot, savtartalmát és a többi, és egyaránt ugyanannyi czukrot ajánlott ugyanannyi pezsgés, ugyanynyi durranás előidézésére. Az bizonyos, hogy ugyanazon czukormennyiség teljes erjedése majdnem ugyanazon mennyiségű gáz idezi elő mégis a pezsgés foka a) az első likőrnek tartalmától, b) a nyomástól, mely alatt a szénzég elnyeltek, c) a bornak bizonyos tényezőitől (ragadóság, hajcsővességi mérték, terjeszkedési koefficiens) függ.

Később François módszerét a czukor adagolására a Fehling-féle likőr váltotta fel. Egy igen szokásos mód a czukoradag szabályozására az, hogy egy eprouvetteából addig csepegtetünk czukoroldatot a borba, míg csak az ugyanoly sűrűségű fokot nem nyer, minő a vízé, amit valami denzíméterrel könnyű ellenőrizni.

Levél a szerkesztőhöz.

Littman József kartársunk a következő levél közzétételére kért fel bennünket. Sorainak szívesen adunk helyt, mert egy oly férfi nyilatkozatáról van benne szó, kinek szavai mindenkor irányadóul tekintetek szakköreinkben.

A levél a következő:

Hotel de Paris. Budapest, 9/11.

Kedves Aczel ur!

Bocsánatot kérek a zaklatásért, de egy örvendetes újság kegyesírét önt erről értesíten.

Értesítesem vonatkozó a nagylelkű Glüek Frigyes urra. A napokban ugyanis hozzánk szállt egy nagy fűrdő-vendéglo tulajdonosa. Megnevezni feleslegesnek tartom, csak annyit jegyzek meg róla, hogy régi jó barátja Glüek urnak. Itt tartózkodása ideje alatt egy izben a „Pannonia”-étteremben volt étkezni, a véletlenség hozta magával, hogy a bejáratnál találkozt Glüek Frigyes ural. Természetesen Glüek ur első kérdése az volt, mit csinál a fűrdő-vendéglo ur itt Budapesten. A válasz az volt, személyzetét jözetem felvenni. Glüek urnak pedig, a szakmánk iránt oly nemes érdessel viseltető szállodának az volt első dolga, hogy a fűrdő-vendéglo urnak melegen ajánlotta partfogá-sába a „Pincézerek dijtalan munka-követítő irodáját”.

Már mostan a többi mellékes, hogy az a bizonyos fűrdő-vendéglo ur elfogadta-e Glüek ur szíves tanácsát, azt felesleges kutatni. (Hiszem, hogy követte.)

Csak azért bátorodom a t. Szerkesztő urat megkérni, hogy tegye b. lapjába, az önhöz címzett leveletem szövegére, hogy legyenek oly kegyesek a többi Főnök urak és kövessék azt a szép tanácsot, amelyet Glüek Frigyes ur hangoztatott. Akkor lesz eredményünk rövid idő alatt.

Öszinte tisztelettel

Paris szálló.

Littman József.

Csevegés.

„Mégis mozog . . .”

. . . Volt egyszer egy csillagász, aki nagy tudással, nagy szorgalommal hosszú évek során át folytatott tanulmányok alapján felállította a nagy tételt, hogy a föld mozog.

S megragadták a pápi poroszlok, hogy ezért a nagy igazságot kegyetlenül megbüntessék. Oda hurcolták a pápi törvényszék elé, ahol szótott hozzá a főpap ekképen:

— Te istentelen pogány! Nyomorult féreg! Hogy merészkedtél te évszázadok hagyományából gunyt fűzni?! Te

antikrisztus, aki megtagadta azt, amit a katolikus egyház évszázadok óta hirdet és a mire a szent biblia is tanít, hogy: a föld lapos és nem mozog. Erted? Lapos és nem mozog. Megöbtenék, te istentelen fereg, ezért a vakmerőségért, de nem tesszük, vond vissza tanításod és megkegyelmezzünk. Megkegyelmezzünk, mert azt akarjuk, hogy a csalhatatlan egyház tekintélyt te állítsd helyre, a ki megtagadta.

Mond, hogy tévedtél, mond, hogy az örög sugalmazására tagadta meg a szent bibliát és az egyedüli üdvözítő egyház tanításait.

Az agg tudós nem akarta visszavonni azt a nagy igazságot, a melyt ma hisz és hirdet az egész világ.

Erre előléptek a hóherlegények, hogy pokoli mesterségüket megkíséréljék az örög ember törékeny testén. Tüzes bélyegzőkkel sütötték, megfűszertett fogókkal darabokban szaggatták testéről a húst. Ennek a jámbor pápi argumentációnak az örög nem tudott ellenállni. Teste gyöngébb volt, mint a lelle.

— Kegyelem! Kegyelem! Visszavonom — kiáltotta és elájultan összesett.

„Irgalmas” hóherái esakhamar magához térítették, az agyonkínzott ember bágadtan emelé fel fejét. Lassan-lassan eszmélni kezdett és észbe jutott, hogy az imént megtagadta magát, megtagadta az igazságot, amikor kijelentette: „Visszavonom.”

Az ősz tudós tört szemeiben megvillant a dacz, megcsillant az igazság tüze, dobbantott egyet a lábával és hóherjainak szörnyű elképédésére szólt eképpen:

„És mégis mozog a föld!”

Hát bizony, mint a fenti történetből is kitűnik, az igazmondás mindenkor a mártírom szerepével volt összekötve. És annál is inkább nem lep meg az, ha a jelen, a „modern” s „felvilágosult” kor is, habár nem az inkvizíto eszközzeivel, (ami elég kár), de hasonló s talán sokszor még annál is súlyosabb eszközökkel bünteti az igazmondást.

Különb is, a világ más tekintetben sem, miért változott volna ebben az ötszáz év előtti felfogásban ?

H I R E K.

Tisztelettel felkérjük egyesületünk mind azon tagjait, kik havi járulékaikkal hátralekban vannak, sziveskedjenek ebbeli kötelességeiknek eleget tenni,

mert ellen esetben a hátraleköszökölték kénytelenek vagyunk úgy a lapot, mint az összes tagjaink jogaikat megvonni.

Az elnökség.

Az áruló fogas. Kitűnő, másból is alkalmasulra méltó ötlete támadt a *Lajal* szálloda mechanikusának, ki arra vállalkozott, hogy a szálló jó hírnevét nagyban veszélyeztető kabátlovajt elfogja. Az utóbbi időben ugyanis a *Lajal* szállodában gyakran fordult elő kabátlopás. Így egy ízben egy előkelő orosz vendég drága pimmel bélelt 500 koronás kabátját lopta el az élelmes tolvaj s ugyanezeker a szállóbeli pinczerek egyikének is eltűnt a kabátja. A személyzet mindenféle nyomozta a tolvajt, de eredménytelenül. Végre a szálló mechanikus a előcsarnok ruhafogásának egyik szögét villamos készülékkel látta el, mely ha a rajta függő kabátot valaki leemelte, csöngetni kezdett. Ezuttal a főkapitányságtól kivényelt házidetective, Boda István a fogással szemben levő felvonójában elbújt. Delfél, mikor már az elénk forgalom szállóban előforduló sok dolog között majd elfeledték a kabát és a csengő dolgot, hatalmasan esilngelni kezd a ruhafogás villamos készüléke. A szolgák rohannak a jelzett fogáshoz, de már akkor Boda a liftből kiugorva, megfogta az elegánsan öltözött urat, ki a legnagyobb nyugalommal gombolkozott be a mechanikus téli kabátjába. A szálló személyzete hamarosan lefűllete a kabát tolvajt s vitte nagy dadallal az igazgatósági irodába. Rögtön értesíték a rendőrséget is a sikortilt fogásról. A tettes, a ki rendes vendége volt a szállóbeli kavéháznak és étteremnek, zavarában mindent megváltott, de különben is belső zsebében meglették a pinczér pár nap előtt eltűnt kabátbéléséből kitépett monogrammot is, meg egy esomó téli kabátból szoló zalogjegyet. Természetes, hogy a rendőrség letartóztatta a tolvajt.

Pinczerek a képviselőházban. Az a mozgalom, mely az ügynöki rendszer ellen irányul, mind nagyobb és nagyobb hullámokat ver. Érdekeink kivására minden törvényes eszköz megragadunk s ilyen törvényes eszköz az, hogy ügyünket a törvényhozás elé akarjuk vinni. E czéllal február hó 16-án vagy száz emberből álló küldöttség kereste fel *Fiecher* Győző országgyűlési képviselőt. A küldöttséget *Szilágyi* Gyula, a „*Magyar Hetilap*” szerkesztője vezette. *Piecher* Győző a küldöttséget a képviselőház első számu nagy termében fogadta, hol a pinczerek előadták serelemkeit. Utalt a küldöttség szónoka a Franciaországban történt erőlyes intézkedésre, a hol törvényhozás utján mentették meg az ügynőköt zsarolássalól ugyanazt az osztályt, a mely testületnek magyar képviselői álltak most ugyancsak azon méltányos kérelemmel egy magyar

törvényhozó elé, bizalmukat ruházva rá érdekeikben történő lépések megtétele végett.

Piecher Győző válaszában meggyőzőte a küldöttség tagjait, hogy ügyeinket lelkismeretesen óhajta felkarolni, és nem tekinti úgy megbízatásnak, a melyt könnyen lerázhát magáról, hanem a kérdést alapos tanulmány tárgyává teszi, s az illetékes faktoroknál megfogja tenni a lépéseket.

Küldöttség járt még a Szakegyesület részéről a sajtó vezérfőrnál is. Első sorban *Rákosi* Jenőt, az „*Utthon*” újságírók körének elnökét keresték fel, ki kijelentette, hogy szíven hordozza a pinczerek ügyét, s annak idején megfogja nyitni lapja hasábjait a pinczerek érdekeinek támogatására. Onnét *Vészi* Józsefhez, az újságírók egyesületének elnökehez vonult a küldöttség. A küldöttség szónoka híven változta a pinczerek mai helyzetét s azon akéztől, mit az ügynőköt további garázdalkodása ellen kezdeményeztek. *Vészi* József megváltotta, hogy nem volt elkészülve a pinczerek helyzetének így szomorú állapotára és valósalag megdöbenték őt azok az adatok, miket a küldöttség szónoka elejbe tár. De örül, hogy a küldöttség felkereste, mert így alkalma volt egy még általa nem tanulmányozott kérdést megismerni. Kijelenti, hogy ebben az ügyben meg fog tenni mindent úgyis mint újságíró, ugys mint törvényhozó. Hatalmas eljéneket hangoztatva hagyta el a küldöttség a *Budapesti Napló* szerkesztőségét, bizva és remélve az általunk felkerest személyiségek támogatásában igaz ügyünk diadalra juttatásánál.

A pinczernő. A vendéglős szabályrendelet most akarják módosítani, s már hónapok óta tárgyalják, hogy megengedjék-e a vendéglőben és kavéházban a női kiszolgálást. A közrendezeti bizottság tegnapi ülésén végre határozott s megengedte, hogy mindenütt pinczernők szolgáljanak ki. Vendéglőben és koresmban nyáron este 9 óráig, télen 8 óráig lehetnek a pinczernők, de ha a vendéglő-tulajdonosnál laknak, akkor az üzlet bezárásáig a pinczernők szolgálhatnak ki. Kavéházban csak reggel nyolc órától, este nyolc óráig szolgálhatnak a pinczernők. — Nagyon jó. Mi ferfi pinczerek pedig most, majd alkalmazkodunk a seccies divathoz, beállunk házi tendőket végezni, siró gyermekeket dajkálni, feleségeinket pedig elküldjük — *pinczernőnek*.

A mi ügyünk külföldön. „Magyar vörzopok” czimmal „Oesterreichische Hotel und Restaurant Revue” rendkívül érdekes czikket közöl. A czikk a legbehatóban foglalkozik az ügynöki rendszerrel, melyet egy a magyar pinczerek testét ékeltető „fekélynek” nevez.

A bécsi szaklap a legradikálisabb

hangon rántja le a leplet az ügynökökről, és azt tartja, hogy eskis egy sajtóper volna a legdrágakalás esz-köz az ügynökök üzemeinek büntető bírósági elbírálására. Sajnákozást fejezi ki a nevezett lap azon, hogy nekünk, magyarországi pinzereknek még csak egy radikális irányu szakfés sines birtokunkba, pedig ezt a legfőbb és legnagyobb szükségnek tekintti.

Pázmány Dénes sajtóperje. Február 16-án d. u. tárgyaltak a *Pázmányi Stadler-fele sajtóper*t. Az ügy eléggé ismeretes s még mindnyájunknak emlékezetében van az éles polemia, mely szaklapjaink és Pázmány Dénes között lefojt. A tárgyalást *Zsitvay Leó* vezette. Pázmányt mint vallottat dr. *Abraham Dező* védte, Stadlert, a panaszost *Eötvös Károly* képviselte. Pázmányt tudománytételre hívta *Ludvígh Gyula*, az államvasutak elnökgaztatóját, és *Darbók Lajost*. A pár folyamán a bíróság Pázmánydnak megengedte a bizonyító eljárást. Pázmányt a bíróság a rágnmazas vadja áll *felmentette*.

Küzelem a kosármak ellen. Kansas államban furesa állapotok uralkodnak A W. C. T. U. (Women's Christian Temperance Union, magyarul: nők keresztény mértékletességi szövetsége) több tagja háborút üzent a saloonoknak és Mrs. Carrie Nation, egy már nem fiatal nő, hozzáállott, hogy a saloonokat tönkre tegye. Wichita városban kezdte meg működését. Három nő kíséretében megrohanták James Burns saloonját és összezúzták mindent, a mi zuzható. Azután John Herbig koresmajához siettek és betörték nagy tükrörüveg-ablakát. A saloons revolverrel kezében az utcára sietett s erre az amanonok a szállóba vonultak vissza, honnan három rendőr be-kísérte őket. A rendőrönök azzal a kikötéssel böcsötöltte őket szabadon, hogy másnap délig nem zuznak össze egy saloon sem. Este Mrs. Nation a vasuti állomáson elakarta fogni a sheriff, de majd megjárta, mert az izmos asszony arczud ütötte és meghuzta füleit. Végre sikerült a sheriffet kimenteni és az asszonyt a börtönbe vinni, honnan másnap kibocsátották. Ekkor a közeli Enterprise városokba utazott, de ott nem volt szerencséje, mert egy saloons felesége, több más nővel szövetekezve, alaposan eldöngötte, a miért egy egy dollár bírságra ítéltették. Mrs. Nation most egyenesen Topeka-ba, az állam székhelyére sietett és először a kormányzó látogatta meg, kit sok tanu előtű törvénysező-nek nevezett el, azután sorra járta az állami főhivatalnokokat és valamennyit

leszidta, a miért nem esukhatják be a saloonokat, végül a törvényhozás termébe ment és szenvedélyes beszédet intézett a törvényhozókhoz, harcba szólította őket a kosármak ellen. Mrs Nation azonban még mindig nincs orvosi megfigyelés alatt.

Elítélt vendéglős. A főpinczere óva dékait veszélyeztető, kétes üzemi üzlet-tulajdonosok egyike végre megjárta. *Manul József* sörcsarnok tulajdonosa Pöner Hermann visszatartott 100 korona óvadéka miatt a bíróság elítélte őt egy hónapi fogházra, 50 korona perköltőség fizetésére és 100 korona óvadék visszatérítésére.

Porjesz Samu egyesületünk ellen-örző bizottságának tagja folyó hó 12-ikén d. e. vezeti oltárhoz bájos aráját. Kartársaink és ismerősei közül, a kik e reá nézve nagy jelentőségű boldog napon, szerencsekívánataikat akarják levelben vagy táviratilag kifejezni, intézzék azt a következő czímre: *Arany Béla Győr*.

Mi részünkről ezuton kívánunk tartós és zavartalan boldogságot az új párnak.

Eljegyzés. *Warghits Vilmos* eljegyezte *Kraus Hedvig* kisasszonyt *Grázebl*. — *Feimer Jenő* eljegyezte *Geiger Ilona* kisasszonyt Budapesten.

Híresarnok. *Höffinger* Mátyás, éthordó, Götler vendéglő. — *Baross István*, Borsody család. — *Rétty János*, Schandl és Ujvári vendéglő. — *Gaal Sándor*, Lázár kávéház. — *Báthory János*, Zirci kaszinó. — *Király János*, Török kávéház. Ujpest. — *Ceabánás György*, Casinó kávéház. — *Németh János* New York étterem. — *Temlin Ferencz* Royal szálló. — *Harza András*, Mayer Erzsébet szálló. — *Herman Gyula*, Mausz Adolf vendéglő, Zsolna. — *Lassák János*, Jászvi vendéglő, Erzsébetfalva. — *Bruker Oszkár*, Turkovich szállóda, Balazsfalva. — *Berezsnyi Miklós* főpinczér, Selmezbánya. — *Járfás Ferencz*, Putzer étterem. — *Huffnagel Lajos* vasuti vendéglő, Nagyszombat. — *Páll János*, Lipótvárosi szállóda. — *Török Vendel*, Fehérlő szállóda. — *Eblinger Lajos*, Thalia kávéház. — *Vapner Daniel*, Rujder kávéház. — *Haar Gyula*, Sabaria kávéház. — *Magyar József*, Pálma kávéház. — *Galabits Károly*, New York étterem. — *Buchoffer György*, Grünwald kávéház, Zala Tapoleza. — *Zimmermann Ignác*, Lázár kávéház. — *Herzeg Kálmán*, Klotild kávéház. — *Laud Jakob*, Viktória kávéház. — *Lébl Vilmos* főpinczér, Favorit kávéház. — *Horváth Zoltán*, Lázár kávéház. — *Khin* Frigyes borlu. — *Krausz József* borlu. — *Langenbach György* éthordó, Magyar kereskedelmi csarnok.

A vendégek jellemzése. A „Neues Wiener Journal” egy előfizetője következőképp jellemzi a kosrcsma-vendéget és rossz szokásait: Mint számaözvegy, családintól és otthonomtól távol, délbén egy látogatott és előkelő becs; vendéglőben lékogatunk étkezni. Ezt már jó előre mondom, mert tekintve még az étlap vaskos árait, ki akarom zárni, hogy az említett helyiséget társadalmilag alantálló publikum látogátja. A vendégkorszoru majdnem kivétel nélkül áll. Telát egész bátran követhetnek engem ebédemhez. Az étterem elegáns, az asztalkendők és edények vakító tisztaságúak és hófehérek. A pinzerek illetudók, a vendéglős udvarias. Szemleljük csak egy kevéső a vendégeket. A szembenülő pőezokos uriember szőrszálhasogató pontosság-gal tisztítja kését és villáját az asztalkendővel, mintha csak evőeszköz tisztítónak születtek volna. Csupán csak akkor nyugszik meg és néz várakozza a leves elé, miután mindz tőviről-heggyre megvizsgált. Szépnek ez a tisztogatás nem szép és az asztalkendőknek sines hasznára, de még megjárja. De kérem, nézzék csak azt a kopasz öreg urat ott a falitükörnél, valószínűleg egy törsvendég, ha a vendéglős és a pinzerek iránta való magaviseléteből következtetnem szabad(na). Már megrendelt és most a hófehér szalvétát bontja ki. Mélyen fellelegzik, mert hisz nagyon meleg van, egyet fúj és — és a nélkül, hogy magát egy cseppet is szeniorizná, az asztalkendővel kényelmesen törli le az izadságot gyöngyöző holdféjéről. Igazán sajnálom a vendéglőt, azért a türelemért, melylyel valószínűleg nem minden boszankodás nélkül ezt az ótvágygerjesztő manipulációt végignézi. Már nem volt oly tőrlemes vendégeink rossz szokásaival szemben az egyszerű vendéglős, ki midőn egy ur a tabledtónál az asztalkendőt kezes tokájára kötötte, oly módon, hogy a bog csucai fülei mögött állottak el, nyugodtan mondotta az illető urnak: „Kerem, uraságodt nem borotrálják meg nálunk!” Igen egy tabledtól általan véve jó iskolája az önuralomnak és a jó élesmodnak. A tabledtónál bizonyára nem merésznél az a fiatalember, ki bennünket ép most fixizottt monokliján keresztült, asztalkendőtét a villával agyonszurdosni. Hisz ez valóóság vandalizmus! Égő ezgurettáját nemhogy az asztalkendőpén álló hamutartóra tenné, hanem valószínűleg

azért, mert kényelmesebb, jobbra, maga mellé az asztal szélére teszi. Ki lehet számítani, hogy mikor éri el a parázs az asztalterítőt s mikor fog egy lyukat, vagy legalább is egy barna foltot beleégetni. Azt hiszi az a fiatal ember, hogy, mert 3 koronát fizet ebédjéért, joga van a vendéglősnek kétszer annyit kárt okozni? A vendéglős és a pincézerek pedig fegyvertelenek a vendégek eme rossz szokásaival szemben, mert jaj nekik ha a nevelőtlen rendreutasítják!

Magam voltam tanúja annak, hogy midőn egy vendéglős, megbotránkozva azon, hogy egy vendége, távozás alkalmával az egész fogpiszkálótartót ki-ürítette, valószínűleg háztartása számára, elég meggondolatlan volt méltatlankodásának egy megjegyzésben kifejezést adni, az egész vendégközöru kivétel nélkül a fogpiszkálóiparkodó-mániában szenvedő uriember pártjára állott.

Szerkesztői posta.

B. S. Budapest. A mint látja, közzöltük. Levelelől kiténik, hogy helyesen fogja fel az egylet czélját. De nem elég csak helyesen gondolkozni, hanem tenni is kell. Előttünk

nagy kérdések állnak s szükségünk van mindenre, de legfőképpen azokra, a kiknek gondolkozása a miénkvel szonoz. Lépjen hát soraink közé.

Littman J. Budapest. A levelet köszönjük, mint látja sokak okulására közreadtuk Csak tovább is ily lelkesedéssel és odaadással.

P. S. V. I. Békés-Csaba. Lapunk szakkérdésekben mindig szívesen áll a kurtársak rendelkezésére. De munkáitól erőse összeszólalkozások és incidensek felett nem érezük magunkat hivatottnak bíráshodni.

Kiadja a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete.”

Felelés szerkesztő: Farkas János.

Magyarországi szállodások, vendéglősök és kávéosok figyelmébe ajánlva!

Tisztelt Főnök Úr!

Van szerencsénk Uraságod b. figyelmét egyesületünk munkaközvetítő ügyosztályára felhívni.

Egyesületünk czéljál tűzte ki, hogy az ügynököket szakmánkból teljesen kizárja és ez által a szakképzettséghez kötés ügyét is tovább vezesse. Egyesületünk csakis **szakképzett pinczereket és egyéb segédmunkásokat teljesen díjtalanul helyez el**, úgy a főnök urak, mint az alkalmazottak részére és hat hónapos működése alatt 2300 esetben teljesített munkaközvetítést.

A munkaközvetítésnek ily módon szakmán belül való terelése annál szükségesebb, mert eddig is annyira előzönlítették szakmánkat az idegen elemek, hogy szakmánk megmentését a teljes elpórványosodását tovább halogatni nem lehet. Ezen czél érdekében fordulunk Uraságodhoz és felkérjük, szíveskedjék az előforduló változások esetében csakis munkaközvetítő-ügyosztályunkhoz fordulni, a mivel szemben mi biztosíthatjuk Uraságodat, hogy csakis szakképzett alkalmazottakat fogunk rendelkezésére bocsájtani.

B. rendeléseit elvárva, maradtunk

teljes tisztelettel

A Budapesti Pinczerek szak- és munkaközvetítő Egyesülete.

Elhelyez: szállodai, vendéglői és kávéházi személyzetet, úgymint: főpinczereket, szobapinczereket, éthordókat, kávéházi felszolgálókat, úgy férfi, mint női konyhaszemélyzetet, portásokat, bérslózákat, főmosónőket, stb.

A közvetítés úgy a főnök urak, mint az alkalmazottak részére **teljesen díjmentes**. Ideiglenes helyiség: VII., Dobány-utca 40. sz. (Sabaria-kávéház) Telefon 23—27. Külföldi kávéházi és éttermi reszort. Az Iroda vasár- és ünnepnapokon is egész nap a főnök urak rendelkezésére áll.

1 liter Jakab bor 60 kr.

Kolozsváriak találkozó helye

Népszínház-utca 23. sz.

kolozsvári vendéglő.

Kitűnő borok. Erdélyi konyha, valamint az összes kolozsvári lapok. Jó kiszolgálás, s jó kolozsvári zenekar.

Előzetes: ebéd, vacsora 36 kor, ebéd magában 22 kor, A n. érd. közönség szíves pártfogását kéri tisztelettel

Hajós K.

kolozsvári vendéglős

Okmányszerző vállalat!

Menyasszonyok, vőlegények!!

Az orsz. Esketési Ügyvivőség, Budapest, VII., Keczeresi-ut 14. sz., mindenféle okmányt megszerző, Keresztívizsi és elváltja a házassági díszpenziókat, névnyomtatást, mindenféle írás- és katonatyűket, állampolgárságot, örökbe fogadás ügyeket és különböző engedélyek megszerzését, jogtanácsosa segélyvel.

Beszéri a házasságkötéshez szükséges összes okmányokat, engedélyeket, elvégzi a kihirdetés körülírt utakat. Amerikát és minden külföldi megbízásokat lehonylt.

Ügyvivő: KELETI J.

Szegényeknek teljesen ingyen áll rendelkezésre a vállalat.

Több száz orvos által ajánlva

KRISTÁLY KÁSVÁNYVIZ

legyen mindennapi asztali italod.

ALAPÍTOTTATOTT 1869. HONI IPAR!

KISZELA ÁGOSTON

És hazai bórúnd- és bórúrügyára.

En gros és detail osztálya:

BUDAPEST, VII., Klauzál-utca 4. sz.
BUDAPEST, VII., Dohány-utca 40. sz.
Mindekfelül utazó órák és választékban.
Különböző ajándék a főpinczér urak figyelmébe
az általam feltalált pinczérutáska, mely a gyomrot
szelvélyen tartja meg az étel után.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

„Favorit“-kávéház

Riss Pál

Aradi-utca és Felső-erdősor
sarok.

Hirdetéseket

„Magyar Hetilap.“

Az egyetlen magyar lap, mely a pinczerek sérelmeivel a legmélyebbrehatóan foglalkozik, sőt részünkre külön rovatot nyitott. Azért felkérjük kartársainkat, hogy kísérjék figyelemmel, mert minden számban érdekesnél érdekesebb közleményekben foglalkozik velünk, tehát nagyon előnyös, ha mindenütt terjesztjük, mert így ügyünk a legszelebb körökben lesz ismeretessé.

Előfizetési ára egy évre 4 korona.

Gránitz József

fehérnemű tisztító

BUDAPEST, VII., ker. Izabella-utca 17. szám

(a Magyar színházzal szemben.)

Elvállalja ingek, gallrok, kézelők, dzisz- és bái ruhák, valamint szállodai és vendéglői ruhák tisztítását chlormész nélkül, a legolcsóbb árban. Kívánatra a ruhát elhozatom s díjtalanul hához szállítom.

Megrendelések levelezőlap útján, pontos cím megjelölésével csaközölhetők.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

*Egy jó forgalmu vendéglő
családi viszonyok miatt
= szabad kézből eladó. =*

Cím a Kiadóhivataltban.

felvesz lapunk kiadóhivatala
Budapest, VII., Dohány-utca 40. sz.

MONORI KENYÉR.

Van szerencsénk a nagyérdemű szállodások, vendéglősök, kávéosok és főpinczér urak becses tudomására hozni, hogy f. évi február 1-én a Nagyzező-utca 35. sz. a. létezett Brezlmayer-féle sütődét átvettük. Miután mi alulírottak a Monori kenyér-gyár üzletvezetői voltunk, abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a birneves *monori kenyert* valódi minőségben szállíthatjuk. És amikor a vendéglős-, kávé- és főpinczér urak becses támogatását kérjük, viszont kötelezzük magunkat, hogy a szállodai, vendéglői és kávéházi bevetelünkből 2 százalékot a „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete“ javára adunk.

Teljes tisztelettel

Dombó és Ernszt.

Burgonya nélküli kenyér!

Burgonya nélküli kenyér!